

Øjeblik hidrøre fra Spørgsmaalet om, hvorvidt en Stat skal have en Jernbane i den ene eller den anden Retning, om en Jernbane skal munde ud i den Havn eller den Havn. Det er Spørgsmaal, som beskæftige de store Stater, det, de ville, er at fremme deres Industris Interesser.

Vi have jo ingen Anledning til at blande os i disse Spørgsmaal, vi med vort lille Land, men vor Udenrigspolitik skal kun gaa ud paa at benytte alle mulige Omstændigheder saa godt som muligt til at fremme vort Handelssamkvem med Omverdenen. Dette gav sig ogsaa Udslag i den Omformning af Udenrigsministeriet, som fandt Sted i Fjor. Vi fik indrettet et Konsulatsdepartement, og det er højst mærkeligt, at vi nu faa et Handelsministerium samtidig med, at vi altsaa i Fjor i Udenrigsministeriet fik indrettet et særligt Departement for Konsulatvæsenet. Jeg kan ikke forstaa, at vi nu kunne have et Handelsministerium, uden at Konsulatvæsenet kommer ind derunder. Naturligvis, hvis vi i Stedet for et Handelsministerium og et Udenrigsministerium havde faaet et Ministerium for Handel og udenrigske Affærer, saa havde det medført den drawback, at vi kun havde faaet en af de to udmærkede nye Mænd, der ere komne ind i Ministeriet, men man kunde maaske have fundet den anden en Plads andetsteds.

Vi se, at Industrien fordrer at komme ind under Handelsministeriet. Det er nu højst mærkeligt. Nu have Handel og Industri været under Indenrigsministeriet i forskellige Menneskealdrer, og de have ikke kunnet forliges. Det er selvfølgelig. Industrien fordrer jo høj Toldbeskyttelse, medens Handelen fordrer saa megen Frihed som muligt, helst vilde den af med alle Toldmure. Jeg kan derfor godt forstaa, at de kunne have ført en forbitret Kamp med hinanden indenfor en Indenrigsministers Sjæl. Nu da Industrien alene er hos Indenrigsministeriet, synes jeg, den maatte være himmelglad derover, men nu vil den ogsaa med over til Handelsministeren. Saa vil den gamle Kamp begynde igen, saa staar Industri og Handel kæmpende indenfor samme Ministerium. Jeg synes, at naar vi have faaet Handelsministeriet, er det godt, at Industrien bliver hos Indenrigsministeren; der er ingen Tvivl om, at den ogsaa hos ham er i gode Hænder.

Men eftersom man altsaa endnu ikke er enig om indenfor Regeringen, saa vidt jeg forstod, hvorledes Sagerne skulle fordeles, og eftersom vi skulle have baade en Udenrigsminister og en Handelsminister, finder

jeg unægtelig at burde henlede Opmærksomheden paa, om det da ikke vilde være bedst saa at lægge Fiskeriet ind under Handelsministeren. Han er jo Minister for Handel og Søfart, og jeg synes, at Fiskeriet hører nærmere ind under Søfart end under Landbrug. Jeg ved ikke, om den højtærede Landbrugsminister er villig til at afgive Fiskeriet, men jeg synes, det maa være en Fordel for ham at faa det lagt ind under Søfartsministeren, hvor jeg synes, det mere hører hjemme. Det er naturligvis kun en Henstilling; jeg har ikke saa klart et Overblik over, hvordan saadanne Forretninger skulle fordeles. Men idet jeg har stor Interesse baade for Handel, Søfart og Fiskeri, og idet jeg mener, at et Ministerium for Handel og Søfart, naar vi skulle have det, maa staa ensstillet overfor Industri, overfor Jordbrug, overfor alle Erhverv, maa det være Handelsministeriets Opgave i Forbindelse med Udenrigsministeriet, som har taget Konsulatvæsenet, at skabe os de bedste Omsætningsforhold, de bedste Samkvemsmidler med Udlandet. Derfor hører ogsaa Fiskeriet ubetinget i første Række ind under Handelsministeriets Omsorg. Det synes nu jeg, men jeg haaber i hvert Fald, at vi ikke faa en Ordning, hvorefter Industrien kommer ind under Handel og Søfart. Thi disse sidste skulle staa som Hjælpemidler for alle Erhverv i Landet, alle Erhverv, som skulle søge at komme i Forbindelse med Omverdenen. Det er det, der er Handelens Opgave, og det har det altid været. Det er Handelens Opgave i det hele at støtte Fremgang i Kultur og Erhverv.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Lange), som desværre ikke er her i Aften, gav os forleden et udmærket Raad. Han samstemte fuldstændig med Finansministeren, idet han mente, at det gjaldt om at være sparsommelig, og raadede os alle til at være det. Han vilde begynde med kun at fordre nogle specielle Ting for sin Valgkreds og troede ikke, at det, han behøvede, kunde løbe op til mere end et Par Hundredetusinde Kroner, og han vidste et Sted, hvor man kunde tage Pengene fra, nemlig ved en ny Skat. Nu vil jeg gøre opmærksom paa, at vi ere noget over hundrede Rigsdagsmænd, og naar enhver af os vilde have 200,000 Kr., blev det i det hele 20 Millioner Kr. Om vi kunde anvise saa mange nye Millioner Kr.s Indtægt, ved jeg ikke, men jeg vil følge det ærede Medlems Eksempel og ogsaa ønske et Par Hundredetusinde Kroner til de forskellige Ting, jeg har nævnt. Jeg vil ogsaa an-